

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 696

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
591. — Hotărâre privind revocarea dreptului de folosință gratuită al Federației Române de Judo asupra unei părți dintr-un imobil aflat în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Prahova și actualizarea anexei nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	2–3
592. — Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor tehnice și comasarea unor imobile cuprinse în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, administrate de Ministerul Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui și Clubul Sportiv „Ceahlăul” Piatra-Neamț	3–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.396. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru stabilirea valorii de înlocuire pe metru pătrat, pentru anul 2018, în vederea vânzării locuințelor pentru tineri.....	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 9 din 19 iunie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	8–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind revocarea dreptului de folosință gratuită al Federației Române de Judo asupra unei părți dintr-un imobil aflat în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Prahova și actualizarea anexei nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 356/2007 privind darea în folosință gratuită Federației Române de Judo a unui imobil în suprafață de 2.653,37 m², proprietate publică a statului, aflat în administrarea Agenției Naționale pentru Sport — Direcția pentru Sport a Județului Prahova,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 869 și art. 874 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă revocarea dreptului de folosință gratuită al Federației Române de Judo asupra unei părți dintr-un imobil aflat în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Prahova, prevăzut în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 356/2007 privind darea în folosință gratuită Federației Române de Judo a unui imobil în suprafață de 2.653,37 m², proprietate publică a statului, aflat în administrarea Agenției Naționale pentru Sport — Direcția pentru Sport a Județului Prahova.

Art. 2. — Datele de identificare ale imobilului prevăzut la art. 1 asupra căruia se revocă dreptul de folosință gratuită al Federației Române de Judo sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a caracteristicilor tehnice ale imobilului prevăzut la art. 2 potrivit anexei nr. 2.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Tineretului și Sportului își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

DATELE DE IDENTIFICARE**ale bunului imobil asupra căruia se revocă dreptul de folosință gratuită al Federației Române de Judo**

Nr. MFP.	Codul de clasificare	Adresa	Persoana juridică căreia i se revocă dreptul de folosință gratuită	Persoana juridică care are bunul în administrare	Caracteristicile tehnice ale bunului imobil	Valoarea de inventar (lei)
102025 (parțial)	8.26.02	Municipiul Ploiești, Str. Latină nr. 14, județul Prahova	Federația Română de Judo 14397378	Ministerul Tineretului și Sportului — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Prahova (CUI 2844812)	Bază sportivă și de antrenament Suprafață = 2.653,37 mp, din care: suprafața construită = 112,86 mp, tribună cu 1.500 de locuri	2.042.167

DATELE DE IDENTIFICARE

**ale imobilului înregistrat în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului cu nr. MFP 102025,
care își actualizează valoarea de inventar și își modifică caracteristicile tehnice
ca urmare a reevaluării și înscrierii în cartea funciară**

Nr. M.F.	Codul de clasificație	Denumirea imobilului	Administratorul	Adresa actualizată	Caracteristicile tehnice actualizate	Valoarea actualizată (în lei)
102025	8.26.10	Bază sportivă și de antrenament	Domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Prahova CUI 2844812	Localitatea Ploiești, Str. Latină nr. 14, județul Prahova	Bază sportivă și de antrenament compusă din: suprafață teren: — 2.731 mp (din acte) — 2.717 mp (măsurată) și construcții: — C1 — birouri, vestiare și sală de sport, în regim de parter + etaj, cu suprafață construită la sol: 112,86 mp, — C2 — grup sanitar (WC) cu suprafață construită la sol: 4,93 mp CF 135067	2.042.167

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor tehnice și comasarea unor imobile
cuprinse în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,
administrate de Ministerul Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui
și Clubul Sportiv „Ceahlăul” Piatra-Neamț**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor tehnice ale imobilelor având nr. MFP 27361, 27358, 100996, cuprinse în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, aflate în administrarea Clubului Sportiv „Viitorul” Vaslui, instituție în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului, ca urmare a reevaluării în condițiile legii și a înscrierii bunurilor în cartea funciară, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă comasarea bunurilor având nr. MFP 100998, 27359, 27360, 101002 la poziția cu nr. MFP 27355, ca urmare a înscrierii în aceeași carte funciară.

(2) Se aprobă comasarea nr. MFP 26274, 26275, 26277, 26278, 100837, 100849, 144708 la poziția cu nr. MFP 26273, ca urmare a înscrierii în aceeași carte funciară.

(3) Datele de identificare ale bunurilor din domeniul public al statului rezultate ca urmare a comasării sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Tineretului și Sportului își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 2 august 2018.

Nr. 592.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului —
Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui, care își actualizează valoarea de inventar ca urmare a reevaluării
și își modifică datele tehnice ca urmare a înscrierii în cartea funciară, în condițiile legii

Nr. M.F.P	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Administratorul	Caracteristicile tehnice actualizate	Valoarea actualizată (în lei)
27361	8.26.02	Pistă aeromodele și automodele	Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui CUI: 3552000	Pistă aeromodelism și automodelism cu suprafața de 2.145 mp (platformă betonată cu borduri și asfalt) CF 81325	68.141
27358	8.26.02	Teren de fotbal	Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui CUI: 3552000	Teren de fotbal gazon cu suprafața de 9.776,41 mp det. topo CF 72847	41.975
100996	8.26.02	Sală polivalentă	Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui CUI: 3552000	Teren în suprafață de 2.736 mp și construcție C1 — Sala sporturilor — Suprafață construită la sol: 2.442 mp, Su = 2.294,89 mp CF 81324	1.691.603

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor din inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului
afiate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui și Clubul Sportiv „Ceahlăul” Piatra-Neamț,
care se comasează și își actualizează valoarea de inventar ca urmare a reevaluării
și își modifică datele de identificare ca urmare a înscrierii în aceeași carte funciară

	Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Datele de identificare ale imobilului	Valoarea din inventarul bunurilor (în lei)	Valoarea actualizată a bunului rezultat în urma comasării	Adresa	Administratorul
Bunurile care se comasează	27355	8.26.02	Sediu administrativ și sală de lupte	Sediu: 3 birouri în holul sălii de lupte cu anexe. Suprafața totală de 612 mp, din care construcție 520 mp	141.295		Localitatea Vaslui, str. Decebal nr. 1, județul Vaslui	Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui CUI: 3552000
	100998		Popicărie	Sală cu pistă de popice ridicare manuală. Suprafața 480 mp	65.350			
	27359		Teren de fotbal cu zgură	Teren și anexe. Suprafața 9.740 mp	110.129			
	27360		Teren de handbal și baschet	Teren cu tribune de 250 de locuri și anexe. Suprafața: 3.276 mp	91.712			
	101002		Cantină	Sală de mese cu 30 de locuri. Suprafața 84 mp	42.400			
Bun rezultat ca urmare a comasării	27355	8.26.02	Sediu administrativ și complex sportiv	Suprafață teren: 13.759 mp compusă din: teren fotbal cu zgură, suprafață 9.884 mp; teren handbal și baschet, suprafață: 2.934 m și construcții: C1 — S. construită la sol: 294 mp; popicărie cu Sc. = 293,54 mp și Su. = 269,66 mp; C2 — S. construită la sol: 148 mp, vestiar fotbal cu Sc. = 148,32 mp și Su. = 120,56 mp; C3 — S. construită la sol: 24 mp, gură ventilație cu Sc. = 23,81 mp; C4 — S. construită la sol: 499 mp, sală de lupte cu Su. = 436,23 mp și cămin cazare și cantină sportivi SU = 175,82 mp CF 80849	997.263			
Bunurile care se comasează	26273	8.26.02	Sediu administrativ	4 birouri și anexe	373.510		Localitatea Piatra-Neamț, str. Ștefan cel Mare nr. 53, județul Neamț	Ministerul Tineretului și Sportului prin Clubul Sportiv „Ceahlăul” Piatra-Neamț, CUI: 2689905
	26274		Sală de jocuri	Sală cu tribune de 400 de locuri și anexe	1.321.077			
	26275		Sală de antrenament lupte și box	Sală 30 x 12 m acoperită cu coritan, anexe	460.290			
	26277		Teren de handbal	Teren cu zgură cu tribună de 3.000 de locuri	194.768			
	26278		Cămin de cazare și bufet cantină	24 locuri cazare și anexe; 28 locuri cantină bucatărie și anexe	512.132			

Nr. M.F.P	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Datele de identificare ale imobilului	Valoarea din inventarul bunurilor (în lei)	Valoarea actualizată a bunului rezultat în urma comasării	Adresa	Administratorul
100837		Terenuri de tenis de câmp	5 terenuri, din care 3 cu zgură și 2 cu bitum	110.508			
100849		Suprafețe terenuri	Suprafață liberă — 4.624 mp. Alei și spații verzi	139			
144708		Sală forță și sediu radioclub	Sală de 25/15 m = 195 mp	376.768			
26273	8.26.02	Sediu administrativ și complex sportiv	Teren în suprafață de 12.086 mp (din acte) și 5.094 mp (măsurată); (diferența de 6.927 mp a fost retrocedată) și construcții: C1 — corp administrativ P+1 cu suprafață construită la sol: 209,10 mp; C2 — sală de sport cu suprafață construită la sol: 1.045,39 mp; C3 — Clădire P+1 cu suprafață construită la sol: 339,32 mp; C4 — bucătărie cu suprafață construită la sol: 54,66 mp; C5 — pivniță cu suprafață construită la sol: 14,75 mp; C6 — centrală termică dezafectată cu suprafață construită la sol: 190,25 mp; C7 — șoproș cu suprafață construită la sol: 37,04 mp; C8 — magazie cu suprafață construită la sol: 19,56 mp; C9 — sală de sport (P+1) cu suprafață construită la sol: 526,68 mp; C10 — magazie cu suprafață construită la sol: 86,71 mp; C11 — vestiar terenuri tenis cu suprafață construită la sol: 67,36 mp; C12 — grup social cu suprafață construită: 12,10 mp; C13 — grup social cu suprafață: 15,83 mp; C14 — coș fum centrală dezafectată cu suprafață: 5,39 mp; C15 — stație reglare gaz metan cu suprafață: 6,21 mp. CF nr. 53169		7.628.100	Localitatea Piatra-Neamț, str. Ștefan cel Mare nr. 53, județul Neamț	Ministerul Tineretului și Sportului prin Clubul Sportiv „Ceahlăul” Piatra-Neamț, CUI: 2689905
Bun rezultat ca urmare a comasării							

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

pentru stabilirea valorii de înlocuire pe metru pătrat, pentru anul 2018, în vederea vânzării locuințelor pentru tineri

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 19² alin. (5) din Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru anul 2018, valoarea de înlocuire este valoarea medie ponderată pe metru pătrat, calculată pe baza valorii contractelor de antrepriză încheiate, în condițiile legii, în cursul anului 2017 de către Agenția Națională pentru Locuințe cu antreprenorii, care se majorează cu un coeficient rezultat din raportul dintre valoarea medie ponderată pe metru pătrat a locuințelor puse în funcțiune în anul 2017 în cadrul Programului de construcții locuințe pentru tineri și valoarea medie ponderată pe metru pătrat contractată la momentul începerii lucrărilor acestor locuințe.

(2) Valoarea medie ponderată pe metru pătrat calculată la valorile de investiții ale obiectivelor cu contracte de antrepriză încheiate în anul 2017 are la bază 49 de contracte încheiate de Agenția Națională pentru Locuințe cu antreprenorii, pentru construirea a 1.630 de locuințe cu un total de 132.364,57 mp suprafață construită desfășurată, și este de 1.591,30 lei/mp inclusiv TVA.

(3) Coeficientul prevăzut la alin. (1) s-a calculat având la bază valorile de investiții pentru un număr de 14 obiective puse în funcțiune în cursul anului 2017, cu 551 de locuințe și un total de 45.548,60 mp suprafață construită desfășurată.

(4) Coeficientul calculat conform alin. (3) este 0,992, rezultat din raportul dintre valoarea medie ponderată pe metru pătrat a locuințelor puse în funcțiune în anul 2017, respectiv 1.746,41 lei/mp inclusiv TVA, și valoarea medie ponderată pe metru pătrat contractată la momentul începerii lucrărilor pentru aceste locuințe, respectiv 1.760,09 lei/mp inclusiv TVA.

Art. 2. — Valoarea de înlocuire pe metru pătrat, pentru anul 2018, calculată conform art. 1, este de 1.578,57 lei/mp inclusiv TVA.

Art. 3. — Valoarea de înlocuire pe metru pătrat se stabilește anual, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 19² alin. (5) din Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Adrian Ionuț Gâdea,
secretar de stat

București, 31 iulie 2018.
Nr. 5.396.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 9

din 19 iunie 2018

Dosar nr. 918/1/2018

Mirela Sorina Popescu — președintele cu delegație al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Daniel Grădinaru — judecător la Secția penală

Ionuț Mihai Matei — judecător la Secția penală

Ioana Bogdan — judecător la Secția penală

Valentin Horia Șelaru — judecător la Secția penală

Silvia Cerbu — judecător la Secția penală

Florentina Dragomir — judecător la Secția penală

Luciana Mera — judecător la Secția penală

Simona Elena Cîmaru — judecător la Secția penală

Pe rol soluționarea sesizării formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.109/270/2017 prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept: „dacă în aplicarea dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală inculpatul minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 din Codul penal poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.”

Completul competent să judece sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ce formează obiectul Dosarului nr. 918/1/2018 este legal constituit conform dispozițiilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală, ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele cu delegație al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Marioara Cioaric, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă, procuror în cadrul Secției judiciare.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 918/1/2018 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

A menționat că la dosar au fost transmise puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării de către Direcția legislație a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Oradea și instanțele arondate acestora.

Totodată, a învederat că, la data de 22 mai 2018, au fost depuse la dosarul cauzei concluzii scrise formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a

arătat că problema de drept supusă dezbaterii nu a fost dezlegată încă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale care asigură interpretarea în aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

În continuare, a arătat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, domnul judecător Daniel Grădinaru, care a fost înaintat părților la data de 29 mai 2018, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, constatând că nu sunt alte cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat doamnei procuror Marinela Mincă să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 918/1/2018.

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău este inadmisibilă întrucât nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

În concret a susținut că sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile este formulată într-o cauză care se află în ultimul grad de jurisdicție, pe rolul unei instanțe prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, nu a mai făcut obiectul unei dezlegări similare printr-un mecanism asemănător și nu face obiectul unui recurs în interesul legii. Cu toate acestea, nu este îndeplinită condiția ca dezlegarea care s-ar da acestei chestiuni de drept să aibă vreo înrâurire asupra soluției pe care instanța de trimitere ar urma să o dea asupra fondului cauzei.

Astfel, în jurisprudența sa, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat, referitor la condițiile de admisibilitate, că se impune analiza admisibilității cererii, prin raportare la condițiile legate de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită.

Această condiție de admisibilitate, prin referirea explicită la soluționarea „pe fond” a cauzei, impune ca dezlegarea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării să fie *determinantă pentru rezolvarea acțiunii penale sau a acțiunii civile în procesul penal*.

În acest sens s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 7 din 17 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2015, și prin Decizia nr. 28 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015. În ambele decizii s-a stabilit că *chestiunea a cărei dezlegare este supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să vizeze, ca regulă, o problemă de drept material, de care să depindă soluționarea pe fond a cauzei*.

Raportat la soluțiile pronunțate de instanța supremă prin intermediul procedurii prevăzute de art. 476 și 477 din Codul de procedură penală nu există niciun fel de înrâurire asupra fondului cauzei, fie că este vorba de rezolvarea acțiunii penale,

fie de cea a acțiunii civile în cadrul procesului penal, prin eventuala dezlegare ce s-ar da acțiunii de drept vizând cheltuielile judiciare.

În art. 398 din Codul de procedură penală, intitulat „cheltuieli judiciare”, legiuitorul a prevăzut că instanța se pronunță prin hotărâre și asupra cheltuielilor judiciare, potrivit art. 272—276.

Rezolvarea acțiunii penale presupune, potrivit art. 396 din Codul de procedură penală, adoptarea uneia dintre următoarele soluții: condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal, în condițiile în care, conform art. 14 din același cod, obiectul acțiunii penale îl constituie tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni.

La rândul său, potrivit art. 19 din Codul de procedură penală, acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale.

Obligarea la plata cheltuielilor judiciare este influențată de modul de soluționare a acțiunii penale sau a celei civile, dar reciproca nu este valabilă, ele fiind un accesoriu asupra căruia instanța trebuie să se pronunțe.

Cheltuielile avansate de stat prin intermediul organelor judiciare sunt cheltuieli de procedură, iar potrivit doctrinei, temeiul juridic al suportării cheltuielilor judiciare de către inculpatul condamnat îl constituie culpa infracțională a acestuia, care nu exclude culpa procesuală, în situațiile în care cheltuielile au fost provocate de o cerere accesorie fondului procesului, respinsă ca neîntemeiată. Fapta inculpatului determinând în mod direct desfășurarea procesului penal și, implicit, cheltuielile judiciare, obligația de a le suporta are caracter principal și integral.

În condițiile art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală, în caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau renunțare la aplicarea pedepsei, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, cu excepția cheltuielilor privind avocații din oficiu și interpreții desemnați de organele judiciare, care rămân în sarcina statului. Pe de altă parte, partea responsabilă civilmente, numai în măsura în care este obligată solidar cu inculpatul la repararea pagubei, este obligată în mod solidar cu acesta și la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat [alin. (3) al art. 274 din Codul de procedură penală]. Dar, de aici nu se poate trage concluzia că, dacă nu există parte civilă în cauză, inculpatul minor nu poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare.

În principal, în accepțiunea art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat sunt suportate doar de inculpat în cazurile în care instanța constată că acesta a comis o infracțiune și s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau condamnarea.

În mod similar, și în cazul luării față de inculpatul minor a unei măsuri educative (neprivative/privative de libertate), consecință a răspunderii penale, ca urmare a renunțării în totalitate la pedepsele penale aplicate minorilor prin dispozițiile art. 114—116 din Codul penal, aceasta are loc în condiții identice, adică, dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpatul minor.

De altfel, potrivit art. 239 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare, „termenul condamnare utilizat în cuprinsul art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal (*condițiile renunțării la aplicarea pedepsei*) se referă și la hotărârile prin

care, față de inculpat, s-a luat, în timpul minorității, o măsură educativă”.

Nu în ultimul rând, din perspectiva dispozițiilor art. 504 din Codul de procedură penală, „Urmărirea și judecarea infracțiunilor săvârșite de minori, precum și punerea în executare a hotărârilor privitoare la aceștia se fac potrivit procedurii obișnuite, cu completările și derogările prevăzute în prezentul capitol și în secțiunea a 8-a cap. I din titlul V al părții generale”. Prin urmare, *dispozițiile generale sunt incidente și în privința minorilor, în măsura în care nu sunt aplicabile dispozițiile speciale*.

Relativ la problema de drept care face obiectul prezentei dezlegări se constată că, în cazul minorilor cărora li se aplică măsuri educative, suportarea cheltuielilor judiciare avansate de stat are regimul juridic instituit prin dispozițiile art. 274 din Codul de procedură penală, chiar dacă alin. (1) al aceluiași text de lege nu vizează, în mod expres, și luarea unei măsuri educative.

Totodată, se are în vedere că în materia plății cheltuielilor avansate de stat în condițiile art. 274 din Codul de procedură penală culpa infracțională a fost stabilită legal.

Referitor la admisibilitatea sesizării a arătat că încheierea prin care s-a formulat chestiunea de drept nu cuprinde motivele care justifică acest demers, referirea la condițiile de admisibilitate fiind pur formală.

Mai mult, se invocă motivele de apel ale parchetului, fără a se ține la interpretarea abstractă a unor dispoziții legale determinante pentru soluționarea pe fond a cauzei.

Față de argumentele prezentate, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală, reprezentantul Ministerului Public a solicitat respingerea ca inadmisibilă a sesizării prin care Curtea de Apel Bacău a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție solicitarea de a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept: „*dacă în aplicarea dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală inculpatul minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 din Codul penal poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat*”.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 6 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.109/270/2017, Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a următoarei chestiuni de drept: „*dacă în aplicarea dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală inculpatul minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 din Codul penal poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat*”.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin Sentința penală nr. 960 din 22 noiembrie 2017, pronunțată de Judecătoria Onești, în baza art. 120 alin. (1) și (2) din Codul penal cu referire la art. 115 alin. (1) pct. 1 lit. d) din Codul penal cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunii de act sexual cu un minor prevăzută de art. 220 alin. (1) și (2) din Codul penal cu aplicarea art. 113 alin. (2) din Codul penal, s-a aplicat inculpatului S.C.

măsura educativă a asistării zilnice pe o durată de 3 luni cu începere de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În baza art. 121 alin. (1) din Codul penal a fost obligat inculpatul să nu depășească, fără acordul Serviciului de probațiune Bacău, limita teritorială a județului Bacău și să se prezinte la Serviciul de probațiune Bacău la datele fixate de acesta.

În baza art. 25 și 397 din Codul de procedură penală cu referire la art. 19 din Codul de procedură penală s-a luat act că nu s-au formulat pretenții bănești de către persoana vătămată.

În baza art. 274 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală a fost obligat inculpatul în solidar cu părțile responsabile civilmente S.G. și S.N. la plata cheltuielilor judiciare în sumă de 600 lei către stat.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut că prin Rechizitoriul nr. 2.077/P/2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Onești s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului S.C. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) și (2) din Codul penal, constând în aceea că, în cursul anului 2015, a întreținut raporturi sexuale cu concubina sa, minora S.S. în vârstă de 12 ani, în urma cărora a rezultat minora S.A. născută la data de 3 august 2016.

La termenul de judecată din data de 13 noiembrie 2017, inculpatul S.C., asistat de apărător desemnat din oficiu, a recunoscut săvârșirea faptelor, solicitând să fie judecat în baza declarației date și a probelor administrate la urmărirea penală pe care le cunoaște și nu le contestă.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Onești, criticând-o pentru nelegalitate, întrucât instanța a obligat inculpatul minor la plata cheltuielilor judiciare cu toate că față de acesta nu s-a dispus una dintre soluțiile prevăzute de art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală: renunțarea la urmărirea penală, condamnarea, amânarea aplicării pedepsei sau renunțarea la aplicarea pedepsei, ci doar luarea unei măsuri educative. În aceste condiții sunt aplicabile dispozițiile art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală — în toate celelalte cazuri cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

La data de 6 martie 2018, investită cu soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Onești, împotriva Sentinței penale nr. 960 din 22 noiembrie 2017, pronunțată de Judecătoria Onești în Dosarul nr. 3.109/270/2017, Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a pus în discuție, conform art. 475—476 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în vederea rezolvării de principiu a chestiunii de drept: „dacă în aplicarea dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală, inculpatul minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 din Codul penal poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.”

Procedând la examenul de admisibilitate a sesizării, instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât există o problemă de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a apelului, asupra acestei chestiuni nu s-a statuat de către Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre prealabilă sau prin recurs în interesul legii, nu face obiectul unui recurs în interesul legii sau a unei sesizări în curs de soluționare.

S-a reținut că, în principiu, sarcina suportării cheltuielilor de judecată revine persoanei aflate în culpă procesuală.

Acest principiu stă la baza dispozițiilor art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală, care prevăd că „în caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau renunțare la pedepsei”, nefăcându-se aici nicio trimitere expresă la situația în care s-au aplicat inculpatului măsuri educative.

Cu toate acestea, la alin. (3) al aceluiași articol se au în vedere exclusiv situațiile în care soluția dispusă de instanță este una dintre cele reglementate la alin. (1) și se stipulează că „Partea responsabilă civilmente, în măsura în care este obligată solidar cu inculpatul la repararea pagubei, este obligată în mod solidar cu acesta și la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat”.

Analizând dispozițiile normative arătate, Curtea a observat că obligația reglementată la alin. (3) se referă, fără excepție, atât la inculpatul minor, cât și la cel major.

Or, interpretând *per a contrario* acest text de lege, rezultă că, în situația în care inculpatul (fie el minor ori major) nu va fi obligat în solidar cu partea responsabilă civilmente la plata despăgubirilor civile, el va fi singurul ținut să răspundă de plata către stat a cheltuielilor judiciare.

Nu în ultimul rând, în cazul inculpaților minori se impune a se avea în vedere și dispozițiile art. 504 din Codul de procedură penală, conform cărora „Urmărirea și judecarea infracțiunilor săvârșite de minori, precum și punerea în executare a hotărârilor privitoare la aceștia se fac potrivit procedurii obișnuite, cu completările și derogările prevăzute în prezentul capitol și în secțiunea a 8-a cap. I din titlul V al părții generale”.

La aceeași concluzie conduc și dispozițiile art. 239 din Legea nr. 187/2012, cu modificările ulterioare, care stipulează că „Termenul de condamnare utilizat în cuprinsul art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal se referă și la hotărârile prin care, față de inculpat, s-a luat, în timpul minorității, o măsură educativă”.

Potrivit doctrinei și jurisprudenței în materie, fundamentul (temeiul) obligării unui inculpat la plata către stat a cheltuielilor judiciare, în aplicarea prevederilor art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală, îl constituie culpa sa infracțională, care subzistă și în cazul inculpatului minor căruia i se aplică o măsură educativă.

Așa fiind, prin prisma dispozițiilor art. 504 din Codul de procedură penală (care fac trimitere la normele generale în materia judecării, vizând prin urmare inclusiv regimul cheltuielilor judiciare) și în condițiile în care completările și derogările reglementate de acest text de lege nu vizează prezenta instituție, se impune obligarea inculpatului minor care a comis o infracțiune și căruia i s-a aplicat o măsură educativă la plata către stat a cheltuielilor judiciare, în temeiul art. 274 alin. (1) din același act normativ.

De altfel, și textul de lege anterior, art. 192 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1969, avea în vedere doar situația condamnării (în caz de condamnare), însă în practică și inculpatul minor față de care se lua o măsură educativă era obligat la plata cheltuielilor judiciare (în solidar sau nu cu persoanele responsabile civilmente).

IV. Punctele de vedere ale procurorului și părților asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia Parchetului de pe lângă Judecătoria Onești, așa cum rezultă din partea introductivă a încheierii, a fost în sensul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, respectiv dacă se impune obligarea inculpatului minor la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, această chestiune impunându-se a fi lămurită întrucât practica este neunitară.

Opinia apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpat, așa cum rezultă din partea introductivă a încheierii de sesizare, a fost în sensul achiesării la concluziile procurorului privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

V. Dispozițiile legale supuse interpretării

Art. 274 din Codul de procedură penală

Plata cheltuielilor avansate de stat în caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânarea aplicării pedepsei sau renunțarea la aplicarea pedepsei

„(1) În caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau renunțare la aplicarea pedepsei, suspectul sau, după caz, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, cu excepția cheltuielilor privind avocații din oficiu și interpreții desemnați de organele judiciare, care rămân în sarcina statului.

(2) Când sunt mai mulți suspecți sau, după caz, inculpați, procurorul sau, după caz, instanța hotărăște partea din cheltuielile judiciare datorate de fiecare. La stabilirea acestei părți se ține seama, pentru fiecare dintre suspecți sau, după caz, inculpați, de măsura în care a provocat cheltuielile judiciare.

(3) Partea responsabilă civilmente, în măsura în care este obligată solidar cu inculpatul la repararea pagubei, este obligată în mod solidar cu acesta și la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.”

Art. 115 din Codul penal

„(1) Măsurile educative sunt neprivative de libertate sau privative de libertate.

1. Măsurile educative neprivative de libertate sunt:

- a) stagiul de formare civică;
- b) supravegherea;
- c) consemnarea la sfârșit de săptămână;
- d) asistarea zilnică.

2. Măsurile educative privative de libertate sunt:

- a) internarea într-un centru educativ;
- b) internarea într-un centru de detenție.

(2) Alegerea măsurii educative care urmează să fie luată față de minor se face, în condițiile art. 114, potrivit criteriilor prevăzute în art. 74.”

VI. Jurisprudența Curții Constituționale

Prin Decizia nr. 639 din 17 octombrie 2017 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 5 februarie 2018) s-a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și art. 274 din Codul de procedură penală, subliniindu-se că dispozițiile art. 274 din Codul de procedură penală reglementează plata cheltuielilor judiciare avansate de stat în caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânarea aplicării pedepsei sau renunțarea la aplicarea pedepsei.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Soluția obligării inculpatului minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 din Codul penal la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, singur sau în solidar cu partea responsabilă civilmente, rezultă din deciziile penale nr. 150/RC/2016 pronunțată în Dosarul nr. 1.417/1/2016; nr. 51/RC/2016 pronunțată în Dosarul nr. 849/1/2016; nr. 96/RC/2016 pronunțată în Dosarul nr. 576/1/2016; nr. 259/RC/2016 pronunțată în Dosarul nr. 1.615/1/2016; nr. 24/RC/2017 pronunțată în Dosarul nr. 3.753/1/2016; nr. 148/RC/2017 pronunțată în Dosarul nr. 3.671/1/2016.

VIII. Jurisprudența națională

Curțile de apel și instanțele arondate au înaintat hotărâri judecătorești referitoare la problema de drept supusă dezlegării (Decizia penală nr. 69/A din 22 ianuarie 2018 pronunțată de Curtea de Apel București — Secția I penală în Dosarul nr. 24.481/299/2017; Sentința penală nr. 151 din 8 octombrie 2015 pronunțată de Tribunalul Călărași — Secția penală în Dosarul nr. 860/116/2015; Sentința penală nr. 147 din 26 mai 2017 pronunțată

de Judecătoria Oltenița în Dosarul nr. 6.238/269/2016; Sentința penală nr. 702 din 17 decembrie 2015 pronunțată de Tribunalul Giurgiu în Dosarul nr. 1.527/122/2015; Sentința penală nr. 132 din 25 iunie 2015 pronunțată de Tribunalul Ilfov în Dosarul nr. 514/93/2015; Sentința penală nr. 122 din 21 septembrie 2017 pronunțată de Tribunalul Satu Mare — Secția penală în Dosarul nr. 2.806/83/2017; Sentința penală nr. 115/F din 15 decembrie 2017 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală în Dosarul nr. 864/112/2017; Sentința penală nr. 129 din 12 aprilie 2018 pronunțată de Tribunalul Cluj — Secția penală în Dosarul nr. 1.180/117/2018; Sentința penală nr. 36 din 12 februarie 2016 pronunțată de Tribunalul Turda — Secția penală în Dosarul nr. 6.483/328/2015; Sentința penală nr. 1.455 din 3 mai 2017 pronunțată de Tribunalul Maramureș — Secția penală în Dosarul nr. 12.710/182/2016; Sentința penală nr. 68 din 1 martie 2018 pronunțată de Judecătoria Zalău în Dosarul nr. 3.340/337/2017; Sentința penală nr. 649 din 6 noiembrie 2017 pronunțată de Tribunalul Galați — Secția penală în Dosarul nr. 2.945/121/2016; Decizia penală nr. 319 din 19 martie 2018 pronunțată de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 2.945/121/2016; Sentința penală nr. 102 din 23 februarie 2018 pronunțată de Tribunalul Galați — Secția penală în Dosarul nr. 195/121/2018, Sentința penală nr. 2.328 din 15 noiembrie 2016 pronunțată de Judecătoria Galați în Dosarul nr. 3.657/233/2016; Sentința penală nr. 93 din 26 ianuarie 2018 pronunțată de Judecătoria Focșani în Dosarul nr. 15.137/231/2017; Sentința penală nr. 138 din 15 decembrie 2016 pronunțată de Tribunalul Buzău — Secția penală în Dosarul nr. 265/114/2016; Sentința penală nr. 61 din 24 martie 2017 pronunțată de Judecătoria Reghin în Dosarul nr. 1.417/289/2016; Decizia penală nr. 676/A din 19 iulie 2016 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală în Dosarul nr. 3.399/97/2015; Sentința penală nr. 45 din 28 iunie 2017 pronunțată de Judecătoria Săliște în Dosarul nr. 965/294/2016; Sentința penală nr. 7 din 26 martie 2018 pronunțată de Tribunalul Argeș — Completul special pentru minori în Dosarul nr. 6.946/109/2017; Sentința penală nr. 16 din 6 februarie 2018 pronunțată de Judecătoria Bacău în Dosarul nr. 1.057/253/2017; Sentința penală nr. 536 din 10 noiembrie 2017 pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția penală în Dosarul nr. 1.667/118/2017; Decizia nr. 742 din 17 iulie 2017 pronunțată de Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 10.343/314/2016; Sentința penală nr. 4 din 16 ianuarie 2018 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin — Secția penală în Dosarul nr. 4.315/115/2017; Sentința penală nr. 3 din 4 ianuarie 2018 pronunțată de Judecătoria Reșița în Dosarul nr. 2.778/290/2017; Sentința penală nr. 776 din 24 martie 2017 pronunțată de Judecătoria Iași în Dosarul nr. 9.307/245/2016; Decizia penală nr. 949 din 19 septembrie 2017 pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 348/321/2015; Sentința penală nr. 60/D din 14 februarie 2018 pronunțată de Tribunalul Bacău — Secția penală în Dosarul nr. 3.755/110/2017; Sentința penală nr. 101 din 22 noiembrie 2017 pronunțată de Judecătoria Buhuși în Dosarul nr. 634/99/2017; Sentința penală nr. 63/P din 22 iunie 2017 pronunțată de Tribunalul Neamț — Secția penală în Dosarul nr. 1.852/103/2016; Decizia penală nr. 668 din 14 septembrie 2017 pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția penală în Dosarul nr. 872/197/2017; Sentința penală nr. 359 din 28 februarie 2018 pronunțată de Judecătoria Brașov în Dosarul nr. 7.015/197/2017; Sentința penală nr. 44/S din 6 noiembrie 2015 pronunțată de Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov în Dosarul nr. 396/1.372/2015).

IX. Opiniile instanțelor judecătorești

Examinând punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele arondate s-au conturat două opinii:

1. Într-o primă opinie, majoritară, s-a apreciat că luarea unei măsuri prevăzute de art. 115 din Codul penal este asimilată unei soluții de condamnare și, prin urmare, inculpatul poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 274 alin. (3) din Codul de procedură penală nu fac distincție între inculpatul minor și cel major, iar aplicarea unei măsuri educative intră în noțiunea de condamnare astfel cum prevăd dispozițiile art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală.

În acest sens s-au pronunțat: Curtea de Apel București, Tribunalul București, Tribunalul Călărași, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov, Tribunalul Teleorman, Judecătoria Oltenița, Judecătoria Lehliu-Gară, Judecătoria Cornetu, Judecătoria Alexandria, Judecătoria Roșiori de Vede, Judecătoria Videle, Judecătoria Turnu Măgurele, Judecătoria Zimnicea, Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Brașov, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, Tribunalul Covasna, Judecătoria Făgăraș, Judecătoria Rupea, Judecătoria Zărnești, Judecătoria Întorsura Buzăului, Judecătoria Sfântu Gheorghe, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Brăila, Tribunalul Vrancea, Judecătoria Focșani, Judecătoria Adjud, Judecătoria Panciu în opinie majoritară, Judecătoria Reghin, Judecătoria Luduș, Curtea de Apel Cluj, Judecătoria Turda, Judecătoria Huedin, Judecătoria Dej, Tribunalul Maramureș, Judecătoria Baia Mare, Judecătoria Sighetu Marmației, Tribunalul Sălaj, Judecătoria Zalău, Judecătoria Șimleu Silvaniei, Judecătoria Jibou, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Alba, Tribunalul Sibiu, Judecătoria Hunedoara, Judecătoria Agnita, Judecătoria Sibiu, Judecătoria Săliște, Judecătoria Avrig, Tribunalul Constanța, Tribunalul Tulcea, Judecătoria Constanța, Judecătoria Babadag, Judecătoria Hârșova, Judecătoria Măcin, Judecătoria Medgidia, Judecătoria Tulcea, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Judecătoria Piatra-Neamț, Judecătoria Roman, Judecătoria Târgu-Neamț, Judecătoria Bicz, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj, Judecătoria Târgu Jiu, Judecătoria Motru, Judecătoria Mehedinți, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul Timiș, Tribunalul Arad, Judecătoria Reșița, Judecătoria Moldova Nouă, Judecătoria Caransebeș și Curtea de Apel Suceava.

2. În cea de-a doua opinie s-a apreciat, în interpretarea strictă a dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală, că inculpatul minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 din Codul penal nu poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

În acest sens s-au pronunțat: Judecătoria Panciu, Curtea de Apel Oradea și Tribunalul Cluj.

X. Punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv ca sesizarea privind pronunțarea hotărârii prealabile să fie solicitată într-o cauză aflată în curs de judecată în ultimă instanță, asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii.

Totodată, problema de drept vizând împrejurarea dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală, inculpatul minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 din Codul de procedură penală poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat nu a fost dezlegată încă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin

mecanismele legale care asigură interpretarea în aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

Cu toate acestea, s-a apreciat că nu este îndeplinită condiția ca de rezolvarea acestei chestiuni de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

Astfel, în jurisprudența sa, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat, referitor la condițiile de admisibilitate, că se impune analiza admisibilității cererii prin raportare la condițiile legate de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită.

Această condiție de admisibilitate, prin referirea explicită la soluționarea „pe fond” a cauzei, impune ca dezlegarea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării să fie *determinantă pentru rezolvarea acțiunii penale sau a acțiunii civile în procesul penal.*

De asemenea, prin Decizia nr. 7 din 17 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2015, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a arătat că „chestiunea a cărei dezlegare este supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să vizeze, ca regulă, o problemă de drept material, de care să depindă soluționarea pe fond a cauzei, putând doar, ca excepție, viza o problemă de drept procesual, adică în măsura în care soluția dată acesteia se repercutează semnificativ asupra rezolvării fondului”.

Soluția dată de instanța supremă prin intermediul procedurii prevăzute de art. 476 și 477 din Codul de procedură penală trebuie așadar să influențeze, să aibă consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei.

În Decizia nr. 28 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a precizat că, „în ceea ce privește cerința referitoare la natura chestiunii ce poate face obiectul sesizării și la aptitudinea dezlegării de a avea consecințe juridice directe asupra modului de rezolvare a fondului cauzei”, trebuie să existe o relație de dependență între problema de drept a cărei lămurire se solicită (indiferent dacă ea vizează o normă de drept material sau o dispoziție de drept procesual) și soluția ce urmează a fi dată de instanță, în sensul că decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii.

În raport cu cele expuse nu există niciun fel de înrăurire asupra fondului cauzei, fie că este vorba de rezolvarea acțiunii penale, fie de cea a acțiunii civile în cadrul procesului penal, prin eventuala dezlegare ce s-ar da acțiunii de drept vizând cheltuielile judiciare.

În art. 398 din Codul de procedură penală, intitulat „cheltuieli judiciare”, legiuitorul a prevăzut că instanța se pronunță prin hotărâre și asupra cheltuielilor judiciare, potrivit art. 272—276.

Modul de soluționare a acestora poate constitui un criteriu de legalitate a hotărârii, dar dispozițiile privind rezolvarea acțiunii penale sunt prevăzute separat, în art. 396 din Codul de procedură penală, iar în art. 397 din același cod sunt cuprinse prevederi privind rezolvarea acțiunii civile.

Rezolvarea acțiunii penale presupune, potrivit art. 396 din Codul de procedură penală, adoptarea uneia dintre următoarele soluții: condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal, în condițiile în care, conform art. 14 din același cod, obiectul acțiunii penale îl constituie tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni.

La rândul său, potrivit art. 19 din Codul de procedură penală, acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale.

Obligarea la plata cheltuielilor judiciare este influențată de modul de soluționare a acțiunii penale sau a celei civile, dar reciproca nu este valabilă, ele fiind un accesoriu asupra căruia instanța trebuie să se pronunțe.

Cheltuielile avansate de stat prin intermediul organelor judiciare sunt cheltuieli de procedură, iar, potrivit doctrinei, temeiul juridic al suportării cheltuielilor judiciare de către inculpatul condamnat îl constituie culpa infracțională a acestuia, care nu exclude culpa procesuală, în situațiile în care cheltuielile au fost provocate de o cerere accesorie fondului procesului, respinsă ca neîntemeiată. Fapta inculpatului determinând în mod direct desfășurarea procesului penal și, implicit, cheltuielile judiciare, obligația de a le suporta are caracter principal și integral.

În condițiile art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală, în caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau renunțare la aplicarea pedepsei, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, cu excepția cheltuielilor privind avocații din oficiu și interpreții desemnați de organele judiciare, care rămân în sarcina statului. Pe de altă parte, partea responsabilă civilmente, numai în măsura în care este obligată solidar cu inculpatul la repararea pagubei, este obligată în mod solidar cu acesta și la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat [alin. (3) al art. 274 din Codul de procedură penală]. Dar de aici nu se poate trage concluzia că, dacă nu există parte civilă în cauză, inculpatul minor nu poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare.

În principal, în accepțiunea art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat sunt suportate doar de inculpat în cazurile în care instanța constată că acesta a comis o infracțiune și s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau condamnarea.

În mod similar, și în cazul luării față de inculpatul minor a unei măsuri educative (neprivative/privative de libertate), consecință a răspunderii penale, ca urmare a renunțării în totalitate la pedepsele penale aplicate minorilor prin dispozițiile art. 114—116 din Codul penal, aceasta are loc în condiții identice; adică dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpatul minor.

De altfel, potrivit art. 239 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare, „termenul condamnare utilizat în cuprinsul art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal (*condițiile renunțării la aplicarea pedepsei*) se referă și la hotărârile prin care, față de inculpat, s-a luat, în timpul minorității, o măsură educativă”.

Nu în ultimul rând, din perspectiva dispozițiilor art. 504 din Codul de procedură penală, „urmărirea și judecarea infracțiunilor săvârșite de minori, precum și punerea în executare a hotărârilor privitoare la aceștia se fac potrivit procedurii obișnuite, cu completările și derogările prevăzute în prezentul capitol și în secțiunea a 8-a a cap. I din titlul V al părții generale”. Prin urmare, dispozițiile generale sunt incidente și în privința minorilor, în măsura în care nu sunt aplicabile dispozițiile speciale.

Relativ la problema de drept care face obiectul prezentei dezlegări se constată că, în cazul minorilor cărora li se aplică

măsuri educative, sarcina suportării cheltuielilor judiciare avansate de stat are regimul juridic instituit prin dispozițiile art. 274 din Codul de procedură penală, chiar dacă alin. (1) al aceluiași text de lege nu vizează, în mod expres, și luarea unei măsuri educative.

Totodată, s-a avut în vedere că, în materia plății cheltuielilor avansate de stat în condițiile art. 274 din Codul de procedură penală, culpa infracțională a fost stabilită legal.

Referitor la admisibilitatea sesizării s-a arătat că încheierea prin care s-a formulat chestiunea de drept nu cuprinde motivele care justifică acest demers, referirea la condițiile de admisibilitate fiind pur formală.

Mai mult, se invocă motivele de apel ale parchetului, fără a se ține la interpretarea abstractă a unor dispoziții legale determinante pentru soluționarea pe fond a cauzei.

Instanța de trimitere nu face niciun fel de apreciere cu privire la cea mai importantă condiție de admisibilitate, aceea a caracterului determinant al rezolvării chestiunii de drept, condiție impusă de asemenea în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (Decizia nr. 4/2017, pct. XIII, lit. b.2).

XI. **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului**

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu s-au identificat decizii în problema de drept analizată.

XII. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sensul că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, care formează obiectul Dosarului nr. 918/1/2018, este *inadmisibilă*, întrucât nu întrunește condiția privind existența unei relații de dependență între lămurirea chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei, condiție de admisibilitate prevăzută în art. 475 din Codul de procedură penală.

Opinia exprimată se întemeiază pe jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, referitoare la condiția de admisibilitate a sesizării, constând în existența unei relații de dependență între lămurirea chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei. Astfel:

În considerentele Deciziei nr. 20 din 14 iunie 2017 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 10 iulie 2017), Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, reitând jurisprudența sa privind condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării, a reținut următoarele: *Prin Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (...), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că admisibilitatea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată, atât în cazul în care vizează o normă de drept material, cât și atunci când privește o dispoziție de drept procesual, de împrejurarea ca interpretarea dată de instanța supremă să aibă consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei.*

Totodată, între problema de drept a cărei lămurire se solicită și soluția dată asupra acțiunii penale și/sau civile de către instanța pe rolul căreia se află cauza în ultimul grad de jurisdicție trebuie să existe o relație de dependență, în sensul ca decizia Înaltei Curți pronunțată în procedura prevăzută de art. 476 și 477 din Codul de procedură penală să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate o are în cadrul soluționării pe fond a litigiului.

(...) În cadrul mecanismul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, considerentele Deciziei nr. 11 din 2 iunie 2014 au fost preluate în: Decizia nr. 17 din 1 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; Decizia nr. 24 din 6 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 11 noiembrie 2014; Decizia nr. 7 din 17 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2015; Decizia nr. 26 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 2 februarie 2016; Decizia nr. 28 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015; Decizia nr. 1 din 25 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2017.

Potrivit considerentelor Deciziei nr. 7/2015 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2015) a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, chestiunea a cărei dezlegare este supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să vizeze, ca regulă, o problemă de drept material, de care să depindă soluționarea pe fond a cauzei, putând doar, ca excepție, viza o problemă de drept procesual, adică în măsura în care soluția dată acesteia se repercutează semnificativ asupra rezolvării fondului.

Cu privire la condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării, în considerentele Deciziei nr. 23/2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 19 noiembrie 2014), Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut că această condiție de admisibilitate, prin referirea explicită la soluționarea „pe fond” a cauzei, impune ca dezlegarea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării să fie determinantă pentru rezolvarea acțiunii penale sau a acțiunii civile în procesul penal.

În lumina jurisprudenței invocate, chestiunile de drept în materia cheltuielilor judiciare nu întrunesc condiția de admisibilitate prevăzută în art. 475 din Codul de procedură penală, constând în existența unei relații de dependență între lămurirea chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei.

În primul rând, între chestiunile de drept în materia cheltuielilor judiciare și soluția dată acțiunii penale sau acțiunii civile de către instanța de judecată nu există o relație de dependență, în sensul că lămurirea unei probleme de drept privind cheltuielile judiciare nu produce un efect concret asupra rezolvării acțiunii penale sau asupra rezolvării acțiunii civile. În concepția Codului de procedură penală, rezolvarea acțiunii penale este reglementată în dispozițiile art. 396, iar rezolvarea acțiunii civile este reglementată în dispozițiile art. 397, cheltuielile judiciare nefiind reglementate în cadrul dispozițiilor menționate, ci în cadrul dispozițiilor separate ale art. 398. Așadar, legiuitorul plasează problematica privitoare la cheltuielile judiciare într-un cadru distinct în raport cu cadrul legal care reglementează rezolvarea acțiunii penale și rezolvarea acțiunii civile.

În al doilea rând, chestiunile de drept în materia cheltuielilor judiciare, prin natura lor, nu se pot repercute semnificativ asupra rezolvării fondului cauzei și nu au un caracter determinant pentru rezolvarea acțiunii penale sau a acțiunii civile în procesul penal. În jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a constatat că nu au aptitudinea de a produce efecte asupra modului de soluționare pe fond a cauzei, de exemplu, chestiunile de drept privind strămutarea (Decizia nr. 23/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 19 noiembrie 2014), chestiunile de drept în materia măsurilor

preventive (Decizia nr. 24/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 11 noiembrie 2014), stabilirea organului judiciar competent să soluționeze o cerere de revizuire, formulată împotriva unei încheieri definitive pronunțate de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura reglementată în art. 341 din Codul de procedură penală, tipul hotărârii prin care se soluționează o astfel de cerere de revizuire și admisibilitatea căii ordinare de atac împotriva acestei hotărâri (Decizia nr. 7/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2015).

În plus, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut că prin modul de formulare a art. 475 din Codul de procedură penală s-a urmărit excluderea de la această procedură, ce vizează asigurarea unei practici unitare, a problemelor de drept de care nu depinde soluționarea pe fond a litigiilor penale, chestiuni ce rămân a fi supuse interpretării numai pe calea recursului în interesul legii, sub rezerva îndeplinirii și a celorlalte condiții de admisibilitate reglementate de Codul de procedură penală (Decizia nr. 17/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 4 noiembrie 2016). Prin urmare, chestiunile de drept privind cheltuielile judiciare rămân a fi supuse interpretării pe calea recursului în interesul legii, sub rezerva îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute în art. 471 și 472 din Codul de procedură penală.

În subsidiar, dacă se apreciază că sesizarea este admisibilă, s-a arătat că inculpatul minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 alin. (1) din Codul penal poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare către stat.

XIII. Opinia judecătorului-raportor

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.109/270/2017 prin care se solicită dezlegarea de principiu a chestiuni de drept: „dacă în aplicarea dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală inculpatul minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 din Codul penal poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat”.

XIV. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

A. Admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Din dispozițiile legale anterior menționate rezultă că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea cumulativă a următoarelor exigențe:

a) instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

b) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;

c) chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

În speță, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală constată că este îndeplinită prima condiție analizată, referitoare la *existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță*, Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie fiind investită, în Dosarul nr. 3.109/270/2017, cu soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Onești împotriva Sentinței penale nr. 960 din 22 noiembrie 2017, pronunțată de Judecătoria Onești în Dosarul nr. 3.109/270/2017.

De asemenea este îndeplinită și cea de-a treia condiție enunțată, întrucât chestiunea de drept cu a cărei analiză a fost sesizată instanța supremă nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs.

În ce privește cerința referitoare la natura chestiunii ce poate face obiectul sesizării și la *aptitudinea dezlegării date de a avea consecințe juridice directe asupra modului de rezolvare a fondului cauzei* se constată că nu este îndeplinită în cauză.

B. Referitor la chestiunea de drept a cărei dezlegare este solicitată

În jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală s-a statuat, în mod progresiv, asupra înțelesului ce trebuie atribuit sintagmei „chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, regăsită în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală.

S-a subliniat, sub un prim aspect, că între problema de drept a cărei lămurire se solicită (indiferent dacă ea vizează o normă de drept material sau o dispoziție de drept procesual) și soluția ce urmează a fi dată de către instanță trebuie să existe o relație de dependență, în sensul ca decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014, și Decizia nr. 19 din 15 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 octombrie 2014).

În al doilea rând, este necesar ca sesizarea să tindă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea implicită a unor chestiuni ce țin de particularitățile fondului speței, cum ar fi analiza întrunirii elementelor constitutive ale unei infracțiuni ori stabilirea încadrării juridice în cauza dedusă judecătii (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Decizia nr. 14 din 12 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iunie 2015).

În fine, jurisprudența recentă a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală a abordat tangențial și elemente ce nuanțează semnificativ înțelesul sintagmei „chestiune de drept” la care face referire art. 475 din Codul de procedură penală, impunând examinarea acesteia fie din perspectiva cerinței „noutății” problemei de drept ridicate, fie a existenței unei neclarități, ambiguități a dispoziției legale supuse interpretării.

Completul competent a efectuat însă recent o primă analiză a admisibilității și din această perspectivă. Astfel, raportându-se

la deciziile date în materie civilă, respectiv deciziile nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014, și nr. 7 din 30 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 5 august 2014, s-a subliniat că acest caracter „de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată, iar opiniile jurisprudențiale izolate sau cele pur subiective nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile” (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Decizia nr. 10 din 22 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 4 iunie 2015).

Totodată, se apreciază ca pertinentă o atare analiză și în speță, în scopul delimitării mai exacte a problemelor de drept ce pot face obiectul hotărârii prealabile (respectiv chestiuni de drept de o dificultate rezonabilă, susceptibile a da naștere unor interpretări judiciare diferite) de opiniile jurisprudențiale cu totul izolate, ce pot fundamenta uneori o astfel de sesizare.

Pe de altă parte, condiția caracterizării dispozițiilor legale ce fac obiectul sesizării printr-o doză necesară de echivoc a fost subliniată în considerentele secțiunii IX a Deciziei nr. 16 din 22 mai 2015 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 3 iulie 2015.

Așadar, numai o problemă de drept de o dificultate rezonabilă și de natură a da naștere, în mod previzibil, unor interpretări judiciare diferite legitimează concursul dat tribunalelor și curților de apel de către instanța supremă într-o cauză pendinte. În cazul considerării ca admisibile a unor sesizări prin care se tinde, dimpotrivă, la dezlegarea unor probleme pur teoretice ori la soluționarea propriu-zisă a unor chestiuni ce țin de fondul cauzei, există riscul transformării mecanismului hotărârii prealabile fie într-o „procedură dilatorie pentru litigii caracterizate prin natura lor ca fiind urgente”, fie într-o procedură care va substitui mecanismul recursului în interesul legii.

Din perspectiva acestor argumente se constată că, potrivit dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală, în caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau renunțare la aplicarea pedepsei, suspectul sau, după caz, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, cu excepția cheltuielilor privind avocații din oficiu și interpreții desemnați de organele judiciare, care rămân în sarcina statului. De asemenea se prevede în același articol [alin. (3)] că partea responsabilă civilmente, în măsura în care este obligată solidar cu inculpatul la repararea pagubei, este obligată în mod solidar cu acesta și la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

Este adevărat că soluția luării față de inculpatul minor a unei măsuri educative, indiferent de natura acesteia, nu este inclusă alături de celelalte soluții pe care le poate dispune instanța în cazul în care stabilește că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată și răspunde penal. Aceasta nu creează însă o dificultate în aplicarea dispozițiilor privitoare la persoana care va suporta cheltuielile judiciare în cazul enunțat, dacă se au în vedere și dispozițiile art. 504 din Codul de procedură penală, care prevăd că „Urmărirea și judecarea infracțiunilor săvârșite de minori, precum și punerea în executare a hotărârilor privitoare la aceștia se fac potrivit procedurii obișnuite, cu completările și derogările prevăzute în prezentul capitol și în secțiunea a 8-a a cap. I din titlul V al părții generale”.

Totodată, dispozițiile art. 239 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare, prevăd că „*Termenul condamnare utilizat în cuprinsul art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal se referă și la hotărârile prin care, față de inculpat, s-a luat, în timpul minorității, o măsură educativă, în afară de cazul în care au trecut cel puțin 2 ani de la data executării sau considerării ca executată a acestei măsuri*”.

Rezultă așadar cu claritate, din dispozițiile prezentate, care va fi soluția privitoare la persoana obligată să suporte cheltuielile judiciare în cazul în care față de inculpatul minor se ia una dintre măsurile educative prevăzute de Codul penal.

De altfel, majoritatea covârșitoare a instanțelor care au comunicat opiniile cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări au arătat care este interpretarea corectă a dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală, în situația reținută în speță.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

În numele legii,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.109/270/2017, prin care se solicită dezlegarea de principiu a chestiunii de drept: „*dacă în aplicarea dispozițiilor art. 274 din Codul de procedură penală inculpatul minor față de care s-a luat o măsură educativă prevăzută de art. 115 din Codul penal poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat*.”

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CU DELEGAȚIE AL SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Marioara Cioaric

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

